Snažíme se psát o novinkách a trendech, přinášet srovnávací testy nejrůznějších produktů a prakticky radit, jak a co dělat s počítači lépe. Mám však pocit, že soustavně zanedbáváme jinou, neméně důležitou součást celého kolotoče kolem počítačů – totiž vliv jejich používání na měknutí našich mozků (čehož nakonec můžete být svědky i při čtení některých z našich hlášek, které se nám občas opravdu povedou...:)). Tak schválně, na jak dlouho dopředu jste schopni zapamatovat si svůj program bez nahlédnutí do elektronického diáře? Ale ale, že si nevybavujete, co vše máte dnes vlastně udělat? A že nepoužíváte k sečtení dvou jednoduchých čísel svou softwarovou kalkulačku, to vám taky nevěřím. Stejně tak vám nevěřím, že pokud se pustíte do psaní nějakého textu, chvíli správně používáte českou diakritiku, zanedlouho volně přejdete do psaní textu „bez hacku a carek“, a nakonec využijete služeb některého z webových automatů, který vám text opraví. Tento nešvar můžeme nakonec přičíst kromě zvyku z psaní emailů i u nás velmi používaným esemeskám. A když už jsme u nich, tady šli operátoři ještě dál – poté, co nás přestane bavit vymýšlení textu a začneme jej zkracovat obrázky, už se nemusíme namáhat ani s tím a vše můžeme vyřešit zasláním hlasového záznamu, který za nás už předem namluvil někdo úplně jiný. Jen houšť, není důležité, jaký máte ke komunikaci důvod a co chcete sdělit, posílejte si COKOLIV, a hlavně PLAŤTE a konzumujte; kdy jindy to budete mít snazší?

Vždy se tvrdilo, že dobrým zrcadlem pro nás může být chování našich dětí, věrně opakujících to, co vidí kolem sebe. Pohled na dítko beroucí do svých rukou střídavě dálkové ovládání od televizoru a stařičkou kalkulačku, chvíli si pohrávající s tlačítky, poté si přikládající některé ze zařízení k uchu s radostným „ahoj babi“ by mohl být dostatečným signálem... Veselého apríla!

Jiří Palyza